

F. t. l. om indkøbsforeninger for mindre jordbrugere.

samme retningslinjer som hidtil, og under hensyn til den skete prisudvikling og ønskeligheden af at kunne købe større maskiner så som traktorer er indkøbsbeløbets maksimum sat væsentligt op, samtidig med at afdragsperioden kan forlænges.

Til de enkelte paragraffer i forslaget, der så vidt muligt er holdt i nøje overensstemmelse med loven af 15. marts 1939 med senere love om indkøbsforeninger for mindre jordbrugere, bemærkes:

Til § 1.

Ved lov nr. 105 af 15. marts 1939 med senere love er der i finansårene 1939-40 til 1959-60 stillet 25 mill. kr. til rådighed for indkøbsforeningerne. Af disse midler har foreningerne pr. 1. april 1959 lånt i alt 20 480 632 kr., og heraf henstår uafdraget et beløb af 15 653 901 kr. Lånene, der er optaget nogenlunde jævnt fordelt over de forløbne 20 år, afdrages med $\frac{1}{25}$ årligt efter 5 års afdragsfrihed, således at de vil være fuldt tilbagebetalt i 1989. Det foreslås, at der nu stilles yderligere et beløb af 25 mill. kr. til rådighed i løbet af 10 år. De årlige beløb skal fastsættes på finanslovene for hvert af de nævnte finansår. Det foreslås, at den rest, der måtte henstå fra den tidligere lovgivning, stilles til rådighed udover de i dette lovforslag omhandlede 25 mill. kr.

Til § 2 litra a.

Foreningens formål er det samme som i den nugældende lov.

Til § 2 litra b.

Efter den gældende lov om indkøbsforeninger er det en betingelse, at medlemmets ejendoms jordværdi ikke overstiger et bestemt beløb efter den til ejendomsskyld foretagne vurdering. Det har derfor af hensyn til den almindelige prisstigning på landbrugsejendomme været nødvendigt ved lov at ændre denne jordværdigrænse efter de stedfundne omvurderinger. Efter at der jfr. lovbekendtgørelse nr. 237 af 9. juli 1958, er fastsat bestemte grundbeløb for hver enkelt ejendom, foreslås det at anvende et således fastsat grundbeløb på 20 000 kr. som grænse for adgangen til at foretage indkøb til medlemmerne. Endvidere foreslås det, at ejere og brugere af ejendomme, hvis størrelse ikke overstiger 15 ha, kan medtages uanset grundbeløbets størrelse.

Til § 2 litra c.

Medlemsindskuddet har i de hidtidige love været fastsat til 10 kr. Under hensyn til den almindelige prisstigning foreslås dette beløb forhøjet til 25 kr. Da de nuværende foreninger ved henlæggelse af medlemsindskud har oparbejdet en reservefond, gennemsnitligt svarende til ca. 50 kr. pr. medlem,

findes det rimeligt, at de hidtidige medlemmer ikke skal betale nyt medlemsindskud.

For den af medlemmerne tegnede garanti var tidligere fastsat et minimum på 50 kr. og et maksimum på 300 kr. Disse beløb foreslås hævet til henholdsvis 200 kr. og 500 kr.

Til § 2 litra d.

For at åbne mulighed for indkøb til større beløb til de enkelte medlemmer, foreslås, at foreningen af sine midler må anvende indtil 5 000 kr. til indkøb til den enkelte; drejer indkøbet sig om traktorer og større samlede maskinkøb dog indtil 10 000 kr. Det pågældende medlem skal betale mindst en fjerdedel af købesummen kontant. I de vedtægter, der skal stadfæstes af landbrugsministeren, vil der blive fastsat nærmere bestemmelser om, hvor store beløb der må anvendes til indkøb af de forskellige effekter. Ligeledes skal der i vedtægterne fastsættes forskellige afdragsperioder for de forskellige effekter, idet afdragsperioden ifølge lovforslaget fastsættes til højst 5 år, for traktorer m. v. dog 10 år.

Til § 2 litra e.

Denne bestemmelse er ny, men er skønnet rimelig under hensyn til, at der er tale om det mindre landbrug.

Til § 2 litra f.-i.

Bestemmelserne svarer til den nugældende lov.

Til §§ 3 og 5.

Der tænkes som hidtil opretholdt et fællesindkøbsforetagende, De samvirkende danske indkøbsforeninger for mindre jordbrugere, der for hele landet kan organisere og centralisere indkøbet af husdyr, redskaber m. v. til de enkelte foreninger. Det foreslås, at statskassen som hidtil kan stille et beløb af indtil $\frac{1}{2}$ mill. kr. til rådighed for 5 år ad gangen imod garantistillelse af De samvirkende danske Husmandsforeninger.

Til § 4.

Landbrugsministeren har hidtil kunnet bevilge foreningerne lån til et beløb, svarende til $2 \times$ garantikapitalen, når reservefondens udgjorde over 5 pct. af statslånet. Såfremt sådan dækning ikke var til stede, kunne der kun udlånes så stort et beløb, at garantikapitalen udgjorde 75 pct. af lånet, eller et beløb svarende til $1\frac{1}{3} \times$ garantikapitalen. Under hensyn til foreningernes hidtidige resultater (statskassen har ikke deltaget i dækning af tab i de sidste 4 år, og foreningerne har nu en reservefond, gennemsnitligt svarende til 15 pct. af statslånet) samt under hensyn til, at der nu vil blive behov for større